

Предишно Р/О:

РЕШЕНИЕ

№ 2615

София, 09.03.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България -
Петчленен състав - II колегия, в съдебно заседание на осемнадесети
февруари в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АННА ДИМИТРОВА
ЧЛЕНОВЕ: ИЛИЯНА ДРИЧЕВА
ВИОЛЕТА ГЛАВИНОВА
МАРИЕ ТА МИЛЕВА
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар Светла Панева и съучастието
на прокурора Вичо Станев изслуша
от съдията ИЛИЯНА ДРИЧЕВА
по адм. дело № 676/2016.

Производството по делото е по реда на чл. 208 и следващите от АПК.
Образувано е по касационна жалба на Васил Николов Симитчийски
против решение № 12501 от 23.11.2015 г., постановено по адм. д. № 8592/2015
г. по описа на Върховния административен съд. Касаторът навежда
доводи за незаконообразност на обжалваното решение като
постановено в нарушение на материалния закон и моли за отмяната му.
Ответната страна - Висш съдебен съвет, чрез процесуалния съ
представил, изразява становище за недопустимост на касационната
жалба и в условие на евентуалност за нейната неоснователност.

Ответната страна - Александър Цоков Желязков изразява становище за
недопустимост на касационната жалба и в условие на евентуалност за
нейната неоснователност.

Прокурорът от Върховната административна прокуратура дава
становище за недопустимост на касационната жалба.

Върховният административен съд намира касационната жалба за
процесуално недопустима, като подадена срещу съдебен акт който не
подлежи на обжалване, като съображенията за това са следните:

С обжалваното решение тричленният състав на Върховния
административен съд е отхвърлил жалбата на Васил Николов
Симитчийски против решение на Висшия съдебен съвет по т. 6 от протокол
№ 36 от заседанието, проведено на 24.06.2015 г., с което на основание чл.
160 вр. чл. 186а от Закона за съдебната власт (ЗСВ) Александър Цоков

Желязков е назначен на длъжност „съдия“ в Апелативен съд гр. София - наказателна колегия, като в случая е извършено второ класиране по проведен конкурс за първоначално назначаване в органите на съдебната власт.

Нормата на чл. 186а, ал.6 ЗСВ вр. чл. 187, ал. 1 ЗСВ предвижда, че решението на Висшия съдебен съвет може да се обжалва при условията и по реда на чл.187. Съгласно разпоредбата на чл.187, ал.3 ЗСВ решението на ВСС по чл. 186а, ал. 6 подлежи на оспорване пред тричленен състав на Върховния административен съд и неговото решение е окончателно. Налице е изключение от принципа за двуинстанционност на съдебните производства, което е въведено със специален закон. С решението по чл.186а, ал. 6 ЗСВ ВСС отказва назначаването на кандидат, за когото е установил, че не отговаря на изискванията на чл.162 и чл.164. За да се извърши преценка попада ли обжалваното съдебно решение в обхват на изключението за двуинстанционен съдебен контрол, въведено с чл.186а, ал.6 ЗСВ, следва да се отговори на въпроса какъв е характерът на решението на ВСС по чл.186а, ал. 4 ЗСВ за назначаване на кандидатите за първоначално назначаване в органите на съдебната власт.

Според чл.186а, ал.5 ЗСВ при приемането на решението по ал. 4 ВСС проверява дали класираният на първо място кандидат отговаря на изискванията по чл. 162 и 164. Това решение е позитивно за неговия адресат - назначения кандидат и с негативни правни последици за другите участници в конкурса, които не са назначени. За да приеме решение по чл.186а, ал. 6 ЗСВ ВСС извършва преценка налице ли са изискванията по чл.162 и чл.164 ЗСВ за назначаването на кандидата и е случай, че той не отговаря на тези изисквания, издава решение за отказ да го назначи. Съгласно чл. 186а, ал. 4 ЗСВ Висшият съдебен съвет приема решение за назначаване на кандидатите по поредността на класирането до попълване на местата, за които е обявен конкурсът, след три поредни класирания. След като решението на ВСС по чл. 186а, ал. 6 ЗСВ подлежат на обжалване пред една съдебна инстанция, то решението по чл. 186а, ал. 4 за назначаване на кандидатите по поредността на класирането до попълване на местата, за които е обявен конкурсът по същество са негативни за последващите кандидати, които са класирани след назначените и се явяват за последните със същия характер, както решението по чл.186а, ал.6 ЗСВ. От анализа на разпоредбите на чл.187, ал.1 и 3, чл.193, ал.6, чл.194б, ал.5 ЗСВ следва, че за предвидените конкурсни процедури законът регламентира обжалване на решението пред ВАС по реда и в сроковете по чл.187, ал.1 и 3 ЗСВ. Следователно решението е конкурсните процедури, които са неблагоприятни за кандидатите, които не са назначени независимо дали не са назначени поради това, че не отговарят на изискванията по чл.162 и чл.164 ЗСВ или поради назначаване на класирани преди тях кандидати и попълване на местата нямат различен режим на оспорване, тъй като целта на законодателя е да бъдат приключени възможно най-бързо тези конкурси и да бъдат попълнени места в органите на съдебната власт. Решението на ВСС, с което се назначават кандидатите до попълване на местата, за които е обявен

конкурса, след три поредния класирания по правната си същност представлява отказ за назначаване на следващия кандидат, тъй като е негативно по своя характер за него и препятства възможността същият да бъде назначен. По тези съображения настоящият състав приема, че решенията на ВСС по чл.186а, ал.4 ЗСВ за назначаване по поредността на класирането по своята правна природа са актове, които са със същия характер с решението по ал. 6, поради което и редът за оспорването им следва да бъде един и същ - този по чл.187 ЗСВ. Приложими са разпоредбите на специалната норма на чл.187, ал.3 ЗСВ, която предвижда едноинстанционност на съдебното производство. Следва да се има предвид и обстоятелството, че се касае до решения на ВСС в една и съща процедура по провеждане на конкурс за съответен орган на съдебната власт, поради което различен режим на оспорване на постановените по него решения не може да бъде възприет. Ето защо, в случая е неприложима общата клауза на чл.36 ЗСВ, предвиждаща съдебното производство по оспорване на решенията на ВСС да се провежда на две инстанции по правилата на АПК.

По тези съображения съдът намира, че касационната жалба е недопустима, поради което същата следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати.

По изложените съображения Върховният административен съд, петчленен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНИЯ определението от 18.02.2016 г., с което е даден ход на делото по същество.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ касационната жалба на Васил Николов Симитчийски против решение № 12501 от 23.11.2015 г., постановено по адм. д. № 8592/2015 г. по описа на Върховния административен съд.

ПРЕКРАТИВА производството по адмдело № 676/2016 г. по описа на Върховния административен съд.

Определението не подлежи на обжалване.

Вярно с оригиналa,
секретар:

И.Д.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /Анна Димитрова
ЧЛЕНОВЕ: /Илияна Дойчева
/Виолета Главинова
/Мариета Милева
/Емануил Митеев